

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt X. Vtrum per lapsum id homo perdiderit, quòd initio relictus fuisse dicitur in manu consilij sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

serum, tamen integrum: & quod se per se homo non sufficit à peccato excutere sine miseria, non liberi arbitrij signat destructionem, sed duarum reliquarum libertatum priuationem. Hactenus Bernardus. qui quod de consilij dicit libertate, sumpsit (opinor) ex eo capite Ecclesiastici, in quo scriptum est: Factum à Deo hominem, relictum esse in manu consilij sui.

CAPVT X.

Virum per lapsum id homo perdiderit, quòd initio relictus fuisse dicitur in manu consilij sui.

QUEM locum edisserens auctor librorum Hypognosticon, qui inter Augustini monumenta numerantur, sic explanat, vt gratiam significari putet primæ integritatis atque sanitatis: qua præditus homo, Lib. 3. Hypog. facillimè quæcunque bona vellet, posset operari, vt, inquit, liberū arbitrium cum possibilitatis bono, quo valeret implere quod voluisset, factum intelligas. Audi quid dicat Scriptura sancta, in Ecclesiastico: Deus ab Ecclesiast. 15. initio fecit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui: adiecit mandata & præcepta: Si volueris mandata seruare, conseruabunt te, & fidem facere beneplacitam in perpetuum. Apposui tibi igne & aquam: ad quod volueris, porrige manum tuam. Ante hominem est vita & mors, bonum & malum: & quod voluerit, dabitur illi, Quid est autem, Et reliquit illum in manu consilij sui? nisi, dimisit eum in possibilitate liberi arbitrij sui? In manu enim, possibilitas liberi arbitrij intelligitur. Ipsa est prima gratia, qua primus homo stare potuisset, si seruare mandata Domini voluisset. Hac ergo, inquit, per inobedientiam desolatus homo, iudicio iusto factus est serpenti, id est, diabolo, cui maluit obedire quàm Deo, captiuus. & ideo scriptum est: A quo enim quis superatus, huic & seruus addictus est. quod confirmat Apostolus iam baptizatis, dicens:

C 5

Cùm

Cùm essetis serui peccati, liberi fuistis iustitiæ: videlicet alieni eratis à iustitia. Per se ergo homo lapsum facere potuit, quia voluit: sed non sicut per se lapsus est, continuò à lapsu per se, id est, per propriam voluntatem consurgere valuit, nisi manu Dei misericordissima, quando eius placuit pietati, fuisset erectus, propter quod scriptum est: Alleuat Dominus omnes qui corruunt, & erigit elisos. Hæc ille. In manu consilij igitur, id est (hoc quidem interprete) in magnis viribus magnaque sanitate liberi arbitrij, ab initio homo relictus, iam id perdidit, veneno peccati factus infirmus, nec relinquendus in posterum in manu consilij sui, nisi à sua fuerit infirmitate liberatus. Quid enim in manu consilij relinquant eum, quem nisi gratiæ manus indefinenter fulciat atque sustētet, labi necesse sit? Veruntamen ipse Augustinus Ecclesiastici locum ad hominem quoque lapsum referre non dubitauit cap. 2. & 16. lib. de gratia & libero arbitrio: commemoratis quippe verbis quæ suprâ recitauimus, Ecce, inquit, a pertissimè videmus expressum liberum humanæ voluntatis arbitrium. Quæ quidem eius interpretatio, planè ab ipso contextu requiri non iniuria cuiquam videbitur, vbi legi debere constat, non, Apposui tibi, tanquam Domini sit ad primum parentem nostrum introducta fermocinatio: sed, Apposuit tibi, vt ad lectorem ipsum, & omninò nostrum quemlibet, Sapientis adhortatio dirigatur. Nec verò improbable est hoc ipsum, auctorem libri Ecclesiastici ex Deuteronomij cap. trigésimo desumpsisse, vbi scriptum est ad similem omninò modum: Considera quòd hodie proposuerim in conspectu tuo vitam & bonum: & è contrariò, mortem & malum. Et rursus: Testes inuoco hodie cælum & terram, quòd proposuerim vobis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem. Elige ergo vitam. Quomodo & Iosue vltimo legitur dictum populo,

Optio

Optio vobis datur: eligite hodie quod placet, cui seruire potissimū debeatis. Quibus sanè verbis omnibus illa est comprehensa libertas naturalis, quæ definita est ab Origene 3. Periarchon, & aliis probatissimis auctoribus, facultas eligēdi quodlibet è pluribus. Quocirca & illud Ecclesiastici, de relicto homine in sui consilij manu, rectissimè interpretabimur, etiam ad hominem lapsum pertinere. Relictus enim & ipse est in manu seu potestate consilij sui: qui nimirum posset inito secum consilio, pluribus propositis, quod vellet eligere, ac respuere quod liberet. Non, quod gratiæ Dei gubernatione destitutus, ad ea quæ salutaria sunt amplectenda, sibi sufficeret; sed quod non ad vnum aliquid, pecorū more, esset determinatus & affixus, vsque adeo ut ea ipsa quæ gratiæ beneficio adiutus sequeretur, haud minus libera sui consilij electione susciperet, atque si ad ea præstanda, satis magnæ ex natura vires suppeterent.

CAPVT XI.

Liberam interdum voluntatem dici, quia sit à difficultatibus qua intentionem eius remorentur, expedita.

TA M E T S I autem liberum arbitrium, per communem generis humani ruinam vires amiserit, seu robur ad bene sancteque viuendum: non propterea tamen nullum esse censendum est, sed tanquam spoliatum ac vulneratum à latronibus, ideoque languens & infirmum & semiuiuum, sicut Euangelica parabola nobis insinuat, remansisse. Vnde ille scriptor librorum Hypognosticon: Per peccatum, inquit, liberum arbitrium hominis perdidit possibilitatis bonum, non nomen ac rationem. Et rursus, Ipsum liberum arbitrium hominibus certa esse fide credimus & prædicamus indubitanter. Sed cur dicatur liberum arbitrium, paululum est, ait, differendum. Arbitrium ab arbitrando,

trando,